

Eventuelle hermed forbundne nødvendige Rejsseudgifter betales af Retten, ligesom de af Retten begærede Lægeattester betales af denne.

Stk. 3. Naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan Retten, forinden Afgørelsen træffes, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Akter.

§ 50.

Stk. 1. Har Invalideforsikringsretten fastsat, at der foreligger Invaliditet, uden at denne skyldes de i § 38, Stk. 2, Nr. 5, nævnte Forhold, og eventuelt tillige at Betingelserne for Tillæg efter § 40, Stk. 2, foreligger, tilsendes der gennem Direktøren for Sygekassevæsenet Opholdskommunen Meddelelse herom, idet der samtidig tilstilles Kommunen en Udskrift af, hvad der under Sagen er oplyst om den forsikredes økonomiske Forhold.

Stk. 2. Det sociale Udvalg fastsætter derefter Invaliderentens Beløb efter Reglerne i §§ 39—41. Renten tilstaas fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen ifølge Rettens Afgørelse maa anses at være indtraadt, dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæringen om Invaliderente er indgivet.

Stk. 3. Om den trufne Afgørelse meddeler Udvalget den forsikrede Underretning.

§ 51.

Stk. 1. Begæringer om *Aldersrente* afgøres af det sociale Udvalg. Til Brug ved Undersøgelsen skal der uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige, samt ydes Bistand af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Aldersrente, eller andre, der maatte kunne meddele manglende Oplysninger, være forpligtet til ved retsligt Forhør (§ 49) at give saadanne.

Stk. 2. Udvalget meddeler snarest den forsikrede Underretning om Afgørelsen.

Kap. XXI. Renternes Udbetaling.

§ 52.

Stk. 1. Invaliderenten og Aldersrenten udbetales maanedsviis forud af Opholdskommunen; dog kan Aldersrente, saafremt den andrager mindre end 120 Kr. om Aaret, udbetales kvartalsviis forud.

Stk. 2. Renten kan kun oppebæres, forsaavidt paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, Stk. 4.

Stk. 3. Bliver det sociale Udvalg, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilstaaede Invalide- eller Aldersrente, træffer Udvalget efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme paagældende til Gode, idet det om fornødent drager Omsorg for, at han umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922 §§ 2—3, 38 og 46, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler, jfr. Kap. XVIII i Lov om offentlig Forsorg.

§ 53.

Stk. 1. Forsaavidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses eller Invalideforsikringsfondens Regning paa en i Henhold til Lovgivningen om offentlig Forsorg anerkendt Anstalt eller af en saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn hos private, drager det sociale Udvalg efter forud indhentet Erklæring fra Direktøren for Sygekassevæsenet Omsorg for, at den en